

FARKLI BRANŞLARDAKİ SPOR SEYİRCİLERİNİN SPOR ORTAMINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

A.Naci ARIKAN, Zekeriya GÖKTAŞ

Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Balıkesir.

İbrahim YILDIRAN

Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ankara.

Özet

Bu araştırmanın amacı, basketbol, futbol ve güreş branşlarındaki spor seyircilerinin spor ortamına ilişkin görüşlerini ortaya koymaktır.

Bu amaçla, ilgili literatür taranarak araştırma problemi hakkında gerekli bilgilere yer verilmiştir. Ayrıca, bir anket uygulanmış ve bu anket yoluyla elde edilen verilerle araştırma problemine çözüm aranmıştır. Araştırmanın evrenini Antalya ilindeki futbol, basketbol ve güreş seyirci kitlesi oluşturmuştur. Çalışmaya toplam 980 seyirci (basketbol 150, futbol 750, güreş 80) gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada frekans, yüzde ve .05 anlamlılık düzeyinde ki-kare (X^2) testleri kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan anketin analizi "SPSS" paket bilgisayar programıyla yapılmıştır.

Araştırmaya katılan grupların sporla ilgili olaylardan yeterince haberdar olma durumları branşlara göre incelenmiş ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Seyircilerin büyük bir çoğunluğu (%90) sporla ilgili olaylardan yeterince haberdar olmaktadır (Tablo 6). Branşlara göre baktığımızda; basketbol (%94) ve futbol (%91.3) seyircisinin, güreş (%70) seyircisine oranla sporla ilgili olaylardan daha fazla haberdar oldukları anlaşılmaktadır.

Araştırma ile şu sonuçlar elde edilmiştir;

Seyircilerin sporla ilgili olaylardan yeterince haberdar olma durumu hakkında verdikleri cevaplarda farklılıkların olduğu tespit edilmiştir.

Stat ya da salonların yeterliliğine verilen cevapların oranlarında kayda değer bir fark yoktur. Fakat istatistiksel olarak bir farklılık bulunmuştur.

Seyircilerin, spor müsabakasına gittiklerinde ihtiyaçların giderilmesinde, devletin spora yaptığı yatırımların yeterliliğine, medyanın sporla ilgili yaklaşımına ve spor yazarlarının tuttukları bir takımı yazması hakkında verilen cevapların oranlarında kayda değer bir fark yoktur.

Basketbol ve futbol seyircisi, güreş seyircisine göre sporla ilgili olaylardan daha fazla haberdar olmaktadır.

***Anahtar kelimeler:** Seyirci, Basketbol, Futbol Güreş, Medya: Tesis*

THE IDEAS OF SPORT SPECTATORS FROM DIFFERENT BRANCHES ON SPORT AREAS

Abstract

The aim of this study is to find out what the spectators of basketball, football and wrestling think about sport areas.

With this aim in mind, the necessary information about the research problem has been presented by scanning the relevant literature. Along with the literature scanning, a questionnaire has been distributed and we have attempted to find solutions to the problem according to the data which has been obtained from the questionnaire. The universe of the research is made up of the mass of football, basketball and wrestling spectators in Antalya Province. The questionnaire was responded voluntarily by 980 (basketball 150, football 750, wrestling 80) spectators. In this research, ki-square tests, at the levels of frequency, percent and 05 meaningfulness have been used. The analysis of the questionnaire has been done by "SPSS" packet computer programme.

As a result, the groups according to branches have been investigated whether to be aware enough of sportive events or not and a meaningful relation has been found. Most of the spectators (90%) report that they are informed of events. Considering branches, spectators of basketball (94%) and football (91.3) are informed of sportive events more than those of wrestling (70%). No important difference has been recorded about rates of the answers to questions for physical sufficiency of stadiums or saloons. The difference is statistical. Spectators find state investments to sports insufficient (81.1%)

More than half of the spectators of different branches (55.2%) report that they can meet their needs when they go to sports competitions. The groups specify that media's approach has not been neutral on sports (77.8%) and they don't consent authors write on the teams they support (76.2%).

Key words: branch, spectator, Football, basketball, Wrestling, Media, sport areas

Giriş ve Amaç

Spor, günümüzde din, dil, ırk, cinsiyet, yaş, meslek ve benzeri herhangi biyolojik, sosyal ve kültürel ayırım kabul etmeden, tüm insanları ilgilendiren 'evrensel bir olgu'ya dönüşmüştür. Yaşlılar dahil, "yaşam boyu spor" sloganından etkilenmeyen neredeyse kimsenin kalmadığı; eşofman ve spor ayakkabısının gençlik, enerji ve dinamizmin göstergesi olarak günlük hayatın vazgeçilmez nesnelere haline geldiği; televizyonlarda spor programlarının ve gazetelerde spor sayfalarının en çok ilgi toplayan yayınlar olduğu; Dünya Futbol Şampiyonası gibi dev sportif organizasyonları ekranları başında takip edenlerin sayısının milyarlarla ifade edildiği düşünülecek olursa, spor olgusunun bu 'evrensel' mahiyeti daha iyi farkedilir. Şüphesiz, böylesine geniş bir olguyu ilgi alanına almayan bir bilim düşünmek mümkün değildir. Tıbbi, iktisadi, hukuki, idari, siyasi, dini, felsefi, psikolojik ve sosyolojik boyutlarıyla spor, tam anlamıyla "multi-disipliner" bir araştırma alanı oluşturmaktadır³ ve binlerce uzman spor bilimlerinin bu alanlarında çalışmalar yapmaktadır.

Sporun böyle bir evrensel olguya dönüşmesi, kökleri XVIII. Yüzyıla uzanan ve XIX. Yüzyıla damgasını vuran sanayi devriminin yol açtığı makro toplumsal değişmelerle doğrudan ilişkilidir. Sanayi toplumuna geçmekte olan ve sanayileşmiş toplumlarda insan emeğinin yerine makineler almakta, buna paralel olarak üretim kapasitesi artarken çalışma saatleri azalmaktadır. Mesainin azalmasına bağlı olarak ortaya çıkan serbest zamanı insanlar eğlenme ve dinlenme amaçlı faaliyetlerle değerlendirmektedirler. Spor yapma ve sportif faaliyetleri izleme bu rekreasyonel faaliyetlerin önde gelenlerinden biridir.

Spora duyulan ilginin giderek arttığı ve her geçen gün biraz daha yaygınlaştığı görülmektedir. Büyük stadyumların, spor salonlarının ve spor alanlarının insanlarla dolup taşması, bir yandan da radyo, televizyon ve basın gibi çağımızın en etkin kitle iletişim araçlarının uzun yayın sürelerini ve sayfalarını spora ayırmaları bu toplumsal olguya verilen önemi göstermektedir. Her toplum özellikle kendi ülkesinin seçkin sporcularını yakından tanımakta¹⁴, özellikle gençler kendilerini onlarla özdeşleştirmektedirler.

Bir ülkede sporun gelişip yaygınlaşmış olduğunu anlayabilmek için spor ortamının oluşturulmuş olmasına ve sayıca yeterli olup olmadığına bakmak gereklidir. Bilindiği gibi spor ortamı, spor saha ve tesisleri, spor araç ve gereçleri, spor öğreticileri ve yöneticileri ile sportif eğitim ve organizasyonlardan oluşmaktadır. Bu unsurlardan birinin veya birkaçının olmaması halinde o ülkede sporun sağlıklı gelişme göstermesinden bahsetmek mümkün olmamaktadır¹².

Tüm yazılı ve elektronik basın yani kitaplar, dergiler, gazeteler, sinemalar, tiyatro, radyo ve televizyon medyayı oluşturmaktadır. Medya ise insanları, ulaştığı güçlü nokta itibariyle okul döneminden olduğundan da köklü bir şekilde hayatları boyunca ve çoğu zaman farkında olmadan yoğun bir şekilde etkileyen önemli bir kitle iletişim aracıdır. Medyanın en önemli kurumu televizyondur. İnsanların günde 3-4 saat televizyon izlemeleri bunun en büyük ispatıdır. Yazılı basın ise televizyondan sonra toplumları etkileme gücüne sahip kitle iletişim araçlarıdır. Bilgi edinmek ve özellikle de boş zamanlarını değerlendirmek üzere kitle iletişim araçlarına yönelen insanlar, yoğun bir yönlendirme ile karşı karşıya kalabilmektedirler. Bu etki olumlu olabileceği gibi olumsuz da olabilmektedir. İzleyiciler veya okuyucular çoğunlukla da bunun farkına varamamaktadırlar. Bunun sonucu güven de azalmaktadır¹⁰.

Her toplumda toplumsal değişme ve gelişme söz konusudur⁷. Teknolojinin gelişmesi ile ortaya çıkan sanayileşme ve kentleşme süreçlerine paralel olarak spor ve spor seyirciliği de hızla gelişmektedir. Ülkemizde de bu süreç yaşanmakta ve spora olan ilgi giderek artmaktadır. Bunun bir sonucu olarak spor olgusunun çeşitli yönlerini konu alan bilimsel araştırmalarda da artış görülmektedir.

Bu araştırmada saha sporlarından futbol, salon sporlarından basketbol ve mücadele sporlarından güreş branşındaki seyircilerinin spor ortamına ilişkin görüşleri arasındaki farklılıklar karşılaştırmalı olarak incelenecek ve aşağıda sıralanan alt problemlere çözüm getirilecektir.

Futbol, Basketbol ve Güreş sporu seyircilerinin spor ortamına ilişkin görüşleri;

- devletin spor yatırımları,
- medyanın sporla ilgili yaklaşımı,
- tesisler ve seyirci ihtiyaçları nelerdir ve branşlar arasında farklılıklar var mıdır?

Materyal ve Yöntem

Araştırma Modeli

Araştırma tarama modeline uygun olarak gerçekleştirilmiştir. Daha önce yapılmış çalışmalardan ve araştırma konusuna ilişkin kaynaklardan istifade edilmiş, hazırlanan ve spor seyircilerine uygulanan bir anket yoluyla veriler toplanmıştır.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Antalya İlinde basketbol, futbol ve güreş müsabakalarını izlemeye giden seyirciler oluşturmaktadır. Antalya Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünden, 1997–1998 sezonunda futbol, basketbol ve güreş müsabakalarındaki ortalama seyirci sayıları alınmıştır. Branşlara göre seyirci sayısının müsabaka başına dağılımı; futbolda 3000, basketbolda 600 ve güreşte 320 kişidir. Araştırma bu nedenle üç branşta müsabaka başına düşen toplam seyirci sayısını oluşturan 3920 kişinin %25'ine tekabül eden 980 kişi üzerinde basit tesadüfi örnekleme tekniğiyle yapılmıştır. Diğer bir ifadeyle, örneklem, ortalama seyirci kitlesinin dörtte biriyle ve tüm seyircilere örnekleme katılma şansı aynı oranda sağlanarak oluşturulmuştur.

Bu örneklem grubunu oluşturan seyircilerin branşlara göre sayıları ve yüzdeleri ise; futbol 750 kişi (%76.5), basketbol 150 kişi (%15.3) ve güreş 80 kişi (%8.2)'dir.

Araştırma, Antalya ili sınırları içerisinde gerçekleştirilmiştir. Antalya'da futbol seyircisine uygulanan 750 adet anketin 400 adeti, Antalyaspor ile Kocaelispor arasında oynanan futbol müsabakasında gerçekleştirilmiştir. 350 adet anket ise, iki hafta sonra Antalyaspor ile Erzurumspor arasında oynanan müsabaka seyircilerine uygulanmıştır.

Basketbol seyircilerine uygulanan toplam 150 adet anket, Muratpaşa Belediyesi ile Maydanoz Kolejliler arasında oynanan Türkiye 1. Basketbol Ligi müsabakasında, Güreş seyircilerine uygulanan 80 adet anket ise, Antalya Güreş İl Birinciliği seçmelerinde gerçekleştirilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veriler şu şekilde elde edilmiştir: İlk olarak araştırma problemine ilişkin mevcut bilgiler ilgili literatürün taranmasıyla sistematik bir şekilde toplanarak değerlendirilmiş, böylece konu hakkında teorik bir çerçeve oluşturulmuştur.

İkinci olarak, veriler, araştırmacı tarafından hazırlanan anket ile birlikte araştırmacı tarafından belirlenen anketörler vasıtasıyla elde edilmiştir. Anket, uzmanların yardımıyla hazırlanmış; yine uzmanların tetkikinden geçmiştir. Bu şekliyle anketler 100 kişilik yağlı güreş seyircisine pilot çalışma esnasında uygulanmış, buna göre yeniden gözden geçirilerek son şekli verilmiştir.

Veri Değerlendirme Yöntemi

Araştırma sonucunda elde edilen verilerin istatistik analizlerinde frekans, yüzde ve ,05 anlamlılık düzeyinde Ki-Kare (χ^2) testleri kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan anketin analizi “SPSS” paket bilgisayar programıyla yapılmıştır. Ortaya çıkan tablolar yukarıda ifade edilen çerçevede yorumlanarak, rapor haline getirilmiştir.

Bulgular

Tablo 1. Farklı Branş Seyircilerinin Stat ya da Salonların Fiziki Kapasitelerinin Yeterliliği Hakkında Verdikleri Cevapların Dağılımı

Stat ya da Salonların Yeterliliği	Seyircisi Olunan Branş						Toplam	
	Basketbol		Futbol		Güreş		f	%
	f	%	f	%	f	%		
Evet	33	22.0	158	21.1	20	25.0	211	21.5
Hayır	114	76.0	585	78.0	54	67.5	753	76.8
Cevapsız	3	2.0	7	0.9	6	7.5	16	1.6
Toplam	150	100.0	750	100.0	80	100.0	980	100.0

$$Sd = 4$$

$$\chi^2 = 20.830$$

$$P = 9.488$$

$$P < 0.05$$

Farklı branş seyircilerinin stat ya da salonların fiziki kapasitelerinin yeterliliği hakkında verdikleri cevapların dağılımı Tablo 1’de gösterilmiştir.

Araştırma grubunun %76.8’i stat ya da salonların yeterli olmadığını, %21.5’i da yeterli olduğunu belirtmiştir.

Stat ya da salonların fiziki kapasitelerinin yetersiz olduğunu belirtenlerin oranı futbol ve basketbol izleyicilerinde yaklaşık bir oran gösterirken (%78 ve %76), güreş izleyicilerinde bu oran %67.5’dir.

Stat ya da salonların yeterliliği ile farklı branş seyircisi olmak arasında istatistiksel bakımdan anlamlı bir ilişki vardır.

Tablo 2. Farklı Branş Seyircilerinin Spor Müsabakalarına Gittiklerinde İhtiyaçlarını Giderebilme Durumuna Göre Dağılımı

İhtiyaçları Giderebilme Durumu	Seyircisi Olunan Branş						Toplam	
	Basketbol		Futbol		Güreş		f	%
	f	%	f	%	f	%		
Evet	84	56.0	412	54.9	45	56.3	541	55.2
Hayır	66	44.0	338	45.1	35	43.8	439	44.8
Toplam	150	100.0	750	100.0	80	100.0	980	100.0

$$Sd = 2$$

$$\chi^2 = 0.096$$

$$P = 5.991$$

$$P > 0.05$$

Farklı branş seyircilerinin spor müsabakalarına gittiklerinde ihtiyaçlarını giderebilme durumuna göre dağılımı Tablo 2’de sunulmuştur.

Araştırma grubunun %55.2’si, spor müsabakalarına gittiklerinde ihtiyaçlarını giderebildiklerini, %44.8’i ise giderebildiklerini belirtmişlerdir.

Üç branşa mensup seyircilerin spor müsabakalarına gittiklerinde ihtiyaçlarını giderebilme durumu hakkında verdikleri cevaplar arasında pek bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir.

Farklı branş seyircisi olmak ile seyircilerin ihtiyaçlarını giderebilme durumu arasında istatistiksel bakımdan anlamlı bir ilişkinin olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 3. Farklı Branş Seyircilerinin Devletin Spora Yaptığı Yatırımların Yeterliliğine Verdikleri Cevapların Dağılımı

Yatırımların Yeterliliği	Seyircisi Olunan Branş						Toplam	
	Basketbol		Futbol		Güreş			
	f	%	f	%	f	%	f	%
Evet	17	11.3	150	20.0	14	17.5	181	18.5
Hayır	132	88.0	598	79.7	65	81.3	795	81.1
Cevapsız	1	0.7	2	0.3	1	1.3	4	0.4
Toplam	150	100.0	750	100.0	80	100.0	980	100.0

$$Sd = 4$$

$$\chi^2 = 8.183$$

$$P = 9.488$$

$$P > 0.05$$

Farklı branş seyircilerinin devletin spora yaptığı yatırımların yeterliliğine verdikleri cevapların dağılımı analiz edilmiş ve sonuçları Tablo 3'te gösterilmiştir.

Araştırma grubunun %81.1'i devletin spora yaptığı yatırımların yeterli olmadığını, %18.5'i ise yeterli olduğunu belirtmişlerdir.

Farklı branş seyircileri açısından bakıldığında, basketbol izleyicisinin büyük bir çoğunluğu (%88), devletin spora yaptığı yatırımları yeterli bulmamaktadır. Bu oran, güreş ve futbol izleyicisinde de yaklaşık değerdedir (%81.3 ve %79.7). Devletin spora yaptığı yatırımların yeterliliği ile farklı branş seyircisi olmak arasında istatistiksel bakımdan anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 4. Farklı Branş Seyircilerinin Medyanın Sporla İlgili Yaklaşımına Verdikleri Cevapların Dağılımı

Medyanın Sporla İlgili Yaklaşımı	Seyircisi Olunan Branş						Toplam	
	Basketbol		Futbol		Güreş			
	f	%	f	%	f	%	f	%
Tarafli	117	78.0	591	78.8	54	67.5	762	77.8
Tarafsız	23	15.3	118	15.7	22	27.5	163	16.6
Diğer	9	6.0	37	4.9	4	5.0	50	5.1
Cevapsız	1	0.7	4	0.5	0	0	5	0.5
Toplam	150	100.0	750	100.0	80	100.0	980	100.0

$$Sd = 6$$

$$\chi^2 = 8.154$$

$$P = 12.592$$

$$P > 0.05$$

Farklı branş seyircilerinin medyanın sporla ilgili yaklaşımına verdikleri cevapların dağılımı Tablo 4’de sunulmuştur.

Araştırma grubunun %77.8’i medyanın sporla ilgili yaklaşımını taraflı, %16.6’sı ise tarafsız olarak görmektedir.

Farklı branş seyircileri açısından bakıldığında, medyanın sporla ilgili yaklaşımını taraflı bulanların oranı futbol ve basketbol izleyicilerinde yaklaşık bir oran gösterirken (%78.8 ve %78), güreş izleyicilerinde %67.5’lik daha düşük bir değer söz konusudur. Medyanın sporla ilgili yaklaşımı ile farklı branş seyircisi olmak arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 5. Farklı Branş Seyircilerinin, Spor Yazarlarının Tuttuğu Bir Takımı Yazmasının Doğru Haber Alma Açısından Uygun Olup Olmadığına Dair Cevapların Dağılımı

Spor Yazarlarının Tuttuğu Bir Takımı Yazması	Seyircisi Olunan Branş						Toplam	
	Basketbol		Futbol		Güreş			
	f	%	f	%	f	%	f	%
Evet	40	26.7	160	21.3	21	26.3	221	22.6
Hayır	107	71.3	581	77.5	59	73.8	747	76.2
Cevapsız	3	2.0	9	1.2	0	0	12	1.2
Toplam	150	100.0	750	100.0	80	100.0	980	100.0

$$Sd = 4$$

$$\chi^2 = 4.512$$

$$P = 9.488$$

$$P > 0.05$$

Farklı branş seyircilerinin spor yazarlarının tuttuğu bir takımı yazmasının doğru haber almak açısından uygun olup olmadığına dair verdikleri cevapların dağılımı analiz edilmiş ve sonuçları Tablo 5’te gösterilmiştir.

Araştırma grubunun %76.2’si spor yazarlarının tuttuğu bir takımı yazmasının doğru haber almak açısından uygun bir davranış olmadığını, %22.6’sı da uygun bir davranış olduğunu belirtmiştir.

Farklı branş seyircilerinin, spor yazarlarının tuttuğu bir takımı yazmasının doğru haber almak açısından uygunluğuna verdikleri cevaplarda pek bir farklılık görülmemektedir.

Spor yazarlarının tuttuğu bir takımı yazmasının doğru haber almak açısından uygunluğu ile farklı branş seyircisi olmak arasında istatistiksel bakımdan anlamlı bir ilişkinin olmadığı anlaşılmaktadır.

Tablo 6. Farklı Branş Seyircilerinin Sporla İlgili Olaylardan Yeterince Haberdar Olma Durumuna Göre Dağılımı

Haberdar Olma Durumu	Seyircisi Olunan Branş						Toplam	
	Basketbol		Futbol		Güreş			
	f	%	f	%	f	%	f	%
Evet	141	94.0	685	91.3	56	70.0	882	90.0
Hayır	9	6.0	55	7.3	22	27.5	86	8.8
Cevapsız	0	0	10	1.3	2	2.5	12	1.2
Toplam	150	100.0	750	100.0	80	100.0	980	100.0

Sd = 4

 $\chi^2 = 41.999$

P = 9.488

P < 0.05

Farklı branş seyircilerinin sporla ilgili olaylardan yeterince haberdar olma durumuna verdikleri cevapların dağılımı Tablo 6'da gösterilmiştir.

Araştırma grubunun %90'ı sporla ilgili olaylardan yeterince haberdar olduklarını, %8.8'i ise haberdar olmadıklarını belirtmişlerdir.

Branşlar düzeyinde bakıldığında, sporla ilgili olaylardan yeterince haberdar olanların oranı basketbol ve futbol izleyicilerinde yaklaşık bir oran gösterirken (%94 ve %91.3), güreş izleyicilerinde bu oran daha düşüktür (%70).

Sporla ilgili olaylardan haberdar olma durumu ile farklı branş seyircisi olmak arasında istatistiksel bakımdan anlamlı bir ilişki vardır.

Tartışma ve Sonuç

Stat ya da salonların fiziki kapasitelerinin yeterliliğine verilen cevapların gruplara göre dağılımında anlamlı bir farklılık görülmektedir (Tablo 1). Araştırma grubunun %76.8'i stat ya da salonların fiziki kapasitelerini yeterli görmemektedir. Arıkan (1993), Bayraktar (1995), Çimen (1992), Gündoğan (1992) ve Öztimurcular (1992)'in bulguları bu sonucu desteklemektedir^{2,4,6,8,11}. Farklı branş seyircisi olmak ile seyircilerin ihtiyaçlarını giderebilme durumu arasında istatistiksel bakımdan anlamlı bir farklılık görülmemektedir (Tablo 2). Araştırma grubunun %55.2'si spor müsabakalarına gittiklerinde ihtiyaçlarını giderebildiklerini belirtmişlerdir.

Seyirciler, devletin spora yaptığı yatırımları yeterli görmemektedirler (%81.1). Branşlar bazında ise anlamlı bir farklılık görülmemektedir (Tablo 3). Basketbol seyircisi (%88), futbol (%79.7) ve güreş (%81.3) seyircisine oranla devletin spora yaptığı yatırımları yetersiz görmektedir.

Spor branşları ile medyanın sporla ilgili yaklaşımı ve spor yazarlarının tuttuğu bir takımı yazmasının doğru haber almak açısından uygunluğu hakkında verilen cevaplar arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (Tablo 4,5). Seyirciler medyanın sporla ilgili yaklaşımını taraflı bulmakta (%77.8), spor yazarlarının tuttuğu bir takımı yazmasını da doğru haber alma açısından uygun bulmamaktadırlar. Nitekim Karaküçük ve ark. (1996), Türkiye'deki televizyon kanallarının futbola ortalama %68.7 oranında geniş yer verirken diğer branşlara çok az yer verildiğini belirtmektedirler⁹. Bu durum, Türk basınında spora ayrılan yerlerdeki branşlar dağılımında da görülmektedir. Ayrıca spor gazeteleri, kendi içgüdülerini ön plana çıkararak olaylara mümkün olduğunca farklı bakış açıları getirmektedir¹⁰. Taşmektepligil ve ark. (1998), pek çok spor gazetesi ve medya yorumcularının futbol özelinde taraflı yayın yaptıklarını ifade etmektedir¹³. Biçer (2000), spor sayfalarının haber verme özelliğinden çok, yönlendirilmiş ya da kurgulanmış mesajla yüklü olduğunu belirtmektedir⁵. Acet ve ark. (2000) yaptıkları inceleme sonucunda spor medyasının görevlerini ideal bir şekilde yerine getiremedikleri gözlemlenmiştir¹.

Kaynaklar

1. ACET, M., YAPICI, K.Y., KILINÇ, F., Türkiye'deki Spor Medyasının Görevleri, Etkinliği ve Etik Açısından Görünümü, **C.B.Ü. Uluslararası Medya Sempozyumu Bildiri Özeti**, Manisa, 2000; s. 69.
2. ARIKAN, A.N., Sporun Kitlelere Yaygınlaştırılması Açısından Öncelikli Spor Dallarının Tesbiti ve Tesis Politikası Burdur İli Uygulaması, **Yüksek Lisans Tezi**, M.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İst., 1993.
3. AMMAN, T., Dünyada ve Türkiye'de Spor Sosyolojisi, - Tarihçe ve Günümüzdeki Durum, **Dinamik Spor Bil. Der.** 1 (1), 73-85, İstanbul, 1999.
4. BAYRAKTAR, C., Kitle Sporunun Yaygınlaştırılması Açısından Tesis ve Politikaların Belirlenmesi Artvin İl Örneği, **Yüksek Lisans Tezi**, M.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul, 1995.
5. BİÇER, T., Türk Spor Basınında Habercilik Anlayışına NLP Yaklaşımı, **C.B.Ü. Uluslararası Spor ve Medya Sempozyumu Bildiri Özeti**, Manisa, 2000; s. 67.
6. ÇİMEN, K., Kitle Sporunun Teşviki Açısından Tesis Politikaları Zonguldak İli Uygulaması, **Yüksek Lisans Tezi**, M.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul, 1992.
7. ÇOBANOĞLU, Y., Toplumsal Hareketlilik Yönünden Sporcuların Sosyo-Ekonomik Kökenlerinin Araştırılması (Manisa Örneği), **Doktora Tezi**, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri, İzmir, 1986.
8. GÜNDOĞAN, A., Kitle Spor Teşviki ve Tesis Politikaları Samsun İli Uygulaması, **Yüksek Lisans Tezi**, M.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul, 1992.

9. KARAKÜÇÜK, S., YENEL, F., YAMAN, M.: Sporun Topluma Yaygınlaştırılması Bakımından Televizyon Spor Programlarının Etkinliği, **Beden Eğt. Bil. Der.**, 1 (3), 44-56, Ankara, 1996.
10. KARAKÜÇÜK, S., YENEL, F.: Türk Sporunun Gelişmesi ve Topluma Yaygınlaştırılması Bakımından Basının Etkinliği, Gazi Üniversitesi, **Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi**, II (2), 56-67, Ankara, 1997.
11. ÖZTİMURCULAR, T., Kitle Sporunun Teşviki Açısından Tesis Politikaları Kırakkale Uygulaması, **Yüksek Lisans Tezi**, M.Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İstanbul, 1992.
12. SALMAN, M.: Ülkemizde Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'ne Ait Bulunan Spor Salonlarının Kapasite ve Dağılım Yönünden Değerlendirilmesi ve Mevcut Durumun Tesbiti, Hacettepe Üniversitesi, **Spor Bilimleri II. Ulusal Kongresi Bildirileri** 20-22 Kasım , Ankara, 1992, s. 85-88.
13. TAŞMEKTEPLİGİL, Y., Ve ARK.: Sportif Gelişme ve Yerel Medya İlişkisi Üzerine Bir Araştırma, **Atatürk Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu 1. Spor Kongresi Bildirileri**, Erzurum, 1998, s. 75-81.
14. TÜRKMEN, S., Ulusal Takım Sporcularının Sosyo-Ekonomik Konumu (Futbol-Güreş-Atletizm Örneği), **Doktora Tezi**, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, İzmir, 1986.